

Krameriusovy
Císařské král. Vlastenské Noviny.

Roku 1791.

Číslo. 13.

Ve Sobotu

dne 26 Března.

Třetí roční běh.

S nejvyšším císařským královským Povolením.

Smíšené válečné zprávy.

Z Čistova zprávy tímto časem ještě žádná žádná zmínky, jakby se tam jednání o pokog dařilo; následovně po tu chvíli nic gístého říci nemůžeme, takeli předce wognu čili pokog mjeti budeme. Alezy tím wíme gístorně, že čtvrté bataliony Vhersté pěchoty, jakož předtím poručeno bylo, dosawad wyzdwiženy negsau; ano wspecken wálečný lid gessně na delší čas, a tak dlaubo we zbrani a pohromadě zůstati musí, dokudby gísty a stály pokog s Tureckým dworem wygednán nebyl.

Giny předněgší list z Čistowa wádí nám toto neyduležitegšího wznámot: Rychlí poslowé od tud welmi zhu-

sta odchází do Konstantynopole, Wjdne, Londynu a Berlina; a z toho může se snadně souditi, že zdejší jednání dobře od ruky gde. Předewšim shromáždění nyní tím zanepráždněno gest, aby prostřednictwím Rakauského dwora y mezy Rusy a Turky pokog vgednán, y ginak nastawagjey wálka mezy Rusy a Prusy zamezena byla. — Při císařském wogstu po Tureckých hranicích není toho neymensšího znamení, by se kam hnauti mělo; wspecke gest ticho, a gak slýšme, nowě příměrj až do měsíce října vloženo gest. — Pan polní Maršalek Laytnant Baron Encenberk, kterýž měl hlavní zpráwu nad wogstem w Bukarestu, gest nazpět powolán a Pan polní

Maršalek Laynant swobodný Pán z Mitrowic na geho místo dosazen.

Z Londýnu list prawj: "Pokog mez zy Turky a Rakaušským dworem skutečně za gisty držeti můžeme, poněwadž Turcy přinucení gsau gemu některých zemj pozstaupiti." (Gak tato zpráva drjwe, než k nám, do Londýnu přišla, a proč tam za gistotnan držeti se může, newjme; námi potud nic gistého powědomo není, a gakž wšse praweno, ěistowské shromáždění až do té chwile ničeho nezwygjednalo.)

Gakž se z Charwát pišse na den 2 března, wšickni Turečtj zagati, nynj za náš lid wyměnění budau. Tau příčinau kdežkoli gacy w naši zemi pozastawagi, gsau powolání, a w málo dnech Tráwnickému Bassowi odwedeni budau. K tomuto gednání, genž do dne 8 toho k swému koncy přiwedeno býti má, gsau zřízení, Obrste Rakawina, gakžto cysařský Kommissar a cysařský tlumočnick Hofman.

Co se tkne wálky mezy Rusy a Turky, do té chwile newjme, k gakému ona koncy přigde. Při Ruském wogstu w Tureckých zemjch newstále dělaji se přjrawy k nowému wálečnému tažení, a gisto gest, že Rusowé na Brailu, Waranu a Sylistryi směřuji, chtějce gedné perwnosti po druhé zdobýwati. Ruský neywyšší Wúdec Knjze Potemkyn své wogsto syce do wesnie na zymnj přelezení rozložil; než Generála Hraběte Suwarowa wálečný lid gestě podnes w polu stogi, a na wšech stranách na Turecké wogsto dobrý pozor dáwa.

Z Walach se pišse na den 25 vnora: "Generál Pan Hrabě Suwarow nynj

gest w Jasy w Knjzete Potemkyna, a podle toho saudjme, že se oni k nowému předsewzetj vmluwiti chtěj. Gakož málo předtjm Knjze Potemkyn Turkům wzkázati dal, pokudby se wůli geho Mocnárky řiditi nechťeli, že ho w gistorě w Adryanopoli s hlucným wogstem očekáwati mohau; tak nynj nanowo slyšsime, že Ruská Cysařowna s Turky pokog zawřiti neginác hotowa gest, leč žeby se ke wšsemu tomu, což jim od nj předloženo bylo, zauplna podwolili."

W některých psaních, gestto z Walach přichází, stogi následugicj list, gegž Ruská Cysařowna Knjzeti Potemkynowi zaslala. Tento list gest paměti hodný, a protož w našich Nowinách swého místa zasluhuje. — "Knjze Potemkyn! Máme welikau radost, že se w cyzj zemj stále při wýborném zdrawj wynačázýte. ějm hlauběgi do Tureckých zemj postupujete, gak se nám zdá, tjm lépe Mám tam powětřj stanž. W Rusku potřebj gest, abychom se pro zachowání zdrawj o něco pokusyli. Před krátkým časem gistý Posel, poprosym nás o wyslyšsenj, předložil nám s mnohými okolkj, že geho Král powolný gest, aby náš wěrný a spřizněný přitel, Cysař Leopold, mezy námi a Tureckým dworem prostřednjkem byl. Než my sme mu podobně s okolkj mnohými odpowěděl, a w pokogi propustili. Co podobného dowěděla sem se giž od mého neymilegšsibo Leopolda Cysaře; wšak wwidjme, zdali Turecký poloměšyc boden gest, abychom mu zase z geho zatečněleho swěta čeho popřáli. Wy wšak, Knjze, nezdeyte se nikterak tjm meyliti, anobř tak pokračugte, gakž wám wšse opatrnost a hr:

a hrdinská mysl přikazuje. // —
terina.

Podlé příprav, kteréž se dějí na
Ruské, Šweydské a Pruské straně, do-
sawad není čaka, žeby wálečná wíchrice
w oněch stranách byla vtrhla. K této
wěcy neyhlawnějšj dáwa se nám zprá-
wa z Petrohradu, a podlé nj dosti vbez-
pečení býti můžeme, že posléz předce
wálka wzniknauti může. Tak se piše:
"Generál hrabě Soltikow na poručení
swé Cysarowny progel Kurlandské a Pol-
ské hranice, tak aby očitě spatřil, w ga-
stém gest stawu to wogsto, kteréž pod
swau zprávou miji bude. Dne 12 v-
nora z té daleké cesty nazpátek do Petro-
hradu přigel. Celá armáda rozdělena
gest w Liflandu a čerweném Rusku, a
hotowa každého okamženi do pole wy-
táhnutí. Při celé armádě počítá se
72 batalionů pěchoty, 80 šwadron, a
12 regimentů lehké gízdy. Tento wá-
lečný lid den po dni wětššho počtu hran-
ných mužů dostává, a gať slyšime, při
prwnjim pohodlném času do polního le-
žení potáhne. Generál hrabě Soltikow
ke koncy měsíce vnora chce zase do Rygy
geri, a nad armádau hlawnj zpráwu
přigmauti.

Zpráwy přicházegjey z Polska, y
z samého Thornu, psané na den 5 března
mezy jiným wvádj nám toto w známost:
Před několika dny 50 kusů Pruských y
s přináležejícími dělostřelcý odgelo okolo
Gdansta k francum, genž v řeky nowe
založení gsau. W okolnj Pruské zemi
prošlo poručení, aby každý pán statku
obrok přichystaný měl. Klic wšak mě-
ně rozpisowání listůnků tak veliké gest,

že sobě lidé na wšech stranách stěžugj.
Také slyšime, že Pruský dwůr toto
břemeno y na statky w Gdanstém okolí
ležejcy wložiti chce; než snad to gen-
pauhá powěst býti může, a zwláště pro-
to nedá se o tom mysliti, poněwadž swoz-
hodná Polská obec po tu chwili slyšeti
nechce, aby Pruskému dworu Gdansta
a Thornu postaupila.

Anglický dwůr spolu s swými alli-
rowanými Denemarkskému dworu rozlič-
né články předložil, kteréž se na to po-
tahugj, kdyby snad wálka mezy Angli-
čany a Rusy powstati měla, coby Dene-
markum w té případnosti pozorowati
přináleželo. Anglický rychlý posel, genž
stejně články zaslán byl, musel za 12te
dni na odpověď w Kopenhagenu čekati.
Posléz když se do Londýnu nawrátily,
dwůr wyzwědel, že Denemarkowé ni-
čeho toho před se wzyti nechťj, cožby
gich allirowaným Rusum, aneb okolnjm
sousedům Šweydu na škodu býti
mohlo.

Na ten tedy způsob z aliancý s De-
nemarky, ku kteréž sobě Angličané do-
brau naděgi dělali, šlo, a tudy prů-
chod po Šweydstém moři jim nemalo
stýžen gest.

Z Sstokholmu (hlawnjho Šweyds-
kého města) takowé též zpráwy přis-
cházj, gakež sme wyše z Petrohradu
připomenuli. Králowský dwůr wšecky
připrawa k wálečnému tažení činj, a do-
cho máge wšecko wogsto w poli státi
má. — Také Prussané swau wálečnou
moc neyhlawněgi k Ruským hranicem
stahugj. Zdali wšak rito wkazowé k
wálce směřugj, dosawad žádný gístiti
nemůže.

W rch-

W těchto dnech teprve přišla pořádná dvorská zpráva z Petrohradu o dobytí pevnosti Ismailu, o čemž jsme my prvé již dosti psali. Wynechajíc tedy všech obširných okolostogičnosti, poznamenáme toliko pro budoucí památku ty neyhlavnější věci, kteréž se tu zběhly, a kteréž skutečně paměti hodny jsou.

Především 1790 roku, dne 13ho prosynce Generál hrabě Suwarow Ryznišťský, přigav prvé na se hlavní zprávu nad wogstem, poručil na dwa stranách před Ismailem patrye zakládati, a na břehu Dunage fassiny a řebíky přichystati; kterážto práce dne 16 téhož byla dohotowena.

Dne 18 prosynce Generál Suwarow podle gednoho oficýra a dwau trubačů poslal list Serašyerowi do Ismailu, kterýmž ho k wzdání pevnosti nazpomenul. Dodawatel listu od Tureckých oficýrů, genž mu před město wstříc wysl, byl co neyvetiwěji přigat. Sned druhého dne Serašyer dal odpověd, w kteréž swau twordossignost a pych, a spoléhání se na swau welikau sílu okázal.

Dne 20 bylo austně Serašyerowi wzkazano, že na pevnosti ani člověka bššanowáno nebude. Nato wšickni Generálowé staupili dohromady, a vmluwili se, že na pevnost hlawním šturmem poženau.

Podle toho tedy dne 22 prosynce 6 kolony k autoku bylo postaweno na pevné zemi, a z kolony po Dunagi. Prvé křídlo měl pod swau zpráwu Generál Laytnant Potemkyn, a při něm v prwnj kolony zprávu wedl Generálmajor Lwow, v druhé Generálmajor

Lascy, a v třetj Generálmajor Markow. Lewé křídlo měl pod zpráwu Generál laytnant Samoilow, a geho tři kolony wedli Brygadyer Erlow, Brygadyer Platow, a Generálmajor Golenicew Rusow.

Na Dunagi hlavní zprávu měl Generálmajor Kybas, a při něm kolony wedli Generálmajor Arsenew, Brygadyer Čebeža, a druhý Major od gardy Markow.

Sned dne 21 při východu slunce ze všech patryj počali Rusové do pevnosti kaule házet, což až do samého šturmu trwalo. Turcy na pevnosti podobně s welikým násylím střileli; než okolo poledne střelby wmenšili, a w saumrak dokonce střileti přestali. Celau noc bylo ticho, gediné na pevnosti byl gakýs hluk, z kteréhož se znamenalo, že tam nespokogenný lid powyky dělá.

Od dne 21 až do dne 22 okolo tří hodin způlnocy wšické wogsto w kolonách přitáhlo k pevnosti, a okolo 5té hodiny wšicko k šturmu bylo přichystáno.

Z počátku pro hustau mlhu nepřátele nemohli ničeho spatřiti, což Rusové před sebe berau. Bdyž se wšak prwnj a druhá kolony k pevnosti přiblížila, na všech stranách z karráčů a ručnic počali Turcy střileti. Než se wšak nadáli, Rusové byli w příkopech, přes palešady a na šfancých. Turcy bránili se s newyprawenau sylau a zmužilosťi, a cožkoli Rusové před sebe wzali, každého wjtězstwj s welikým krwe prolitím sobe dobytí musyli. Turcy po každé nové síly nabyli, a gakž widěti bylo, zausánliwost gim neywěšši myslí a srdce do-